

Единайсето съобщение

Богът-Агне е на престола в града

Пасажи от Писанията: Откр. 4:2-3; 22:1-5; 21:23; Езек. 1:22, 26-28

I. Богът-Агне е на престола в града—Откр. 4:2-3; 22:1-5; 21:23:

- А. Думите *престолът на Бога и на Агнето* показват, че има един-единствен престол за Бога и за Агнето; това означава, че Бог и Агнето са едно – Богът-Агне, изкупващият Бог, Богът Изкупител—22:1; 4:2-3.
- Б. Във вечността самият Бог, Който седи на престола, е нашия изкупващ Бог, от Чийто престол извира реката с водата на живота за наше снабдяване и наслаждение.
- В. Това ни показва как Триединният Бог – Бог, Агнето и Духът, символизиран от водата на живота – раздава Себе Си в Своите изкупени под Своето главенство (за което загатва властта на престола) завинаги.

II. Престолът е центърът на нашия християнски живот:

- А. Божият престол трябва да бъде център в нашия всекидневен живот, в нашия семеен живот, в нашия брачен живот, в нашия делови живот и в нашия църковен живот; всичко трябва да бъде покорено на Неговото главенство.
- Б. Всяка сутрин, след като се събудим, трябва да казваме: „Господи, благодаря Ти за този нов ден, в който мога да Те приема за свой Господар. Покорявам се на Твоето главенство през целия ден. Господи, издигни престола Си в моя живот. Издигни престола Си в центъра на моето същество. Господи, приведи целия ми ден и целия ми всекидневен живот под сянката на Твоя престол“; ако всяка сутрин издигаме такава молитва към Триединния Бог, живата вода ще тече в нас.
- В. От личен опит можем да кажем, че винаги, когато се покоряваме на Триединния Бог и Го приемаме като наша Глава, се наслаждаваме на едно течение в нас; реката тече с Бога, Който е съставил плана, с Агнето, Коего ни е изкупило, и с Духа, Който сега е всесъдържащият, преминал през процес, животворящ Дух.
- Г. Под Неговото главенство се наслаждаваме на течението на живота със снабдяването на живота и пътя на живота; в течението на живота ние служим на Бога, виждаме Го и царуваме с Него—22:2-5.

III. В 1-ва глава от книгата на пророк Езекиил се разкрива, че връхната точка в нашето духовно преживяване е да имаме ясно небе с Божия престол над него; ако сме достигнали до тази точка, това означава, че във всичко позволяваме на Бога да има първенство, и сме напълно покорни на Неговата власт и управление—стих. 22, 26:

- А. Духовното небе над главите на живите същества е ясно като кристал, като голям свод на страховит кристал; нещо повече, това небе се разширява и е непоколебимо, непроменливо като кристал—22-ри стих.
- Б. В такава ситуация между нас и Бога и между самите нас няма никакви прегради; имаме цялостно и ясно общение с Господа и един с друг.
- В. За тази цел е необходимо да поддържаме чиста съвест без препъване спрямо Бога и хората; историята на нашето небе е историята на нашата съвест—Деян. 24:16.
- Г. Престолът е управляващото присъствие на Христос:
 - 1. Присъствието на Господа винаги е свързано с Неговия престол; Господният престол е едновременно на третото небе и в нашия дух—Откр. 4:2-3; Евр. 4:16; вж. 2 Тим. 4:22:
 - а. Самият Христос, Който седи на престола в небето (Римл. 8:34), се намира и в нас (10-ти стих), тоест в нашия дух (2 Тим. 4:22), където е жилището на Бога.

- б. Във Ветил, Божия дом, Божието жилище, което е небесна порта, Христос е стълбата, която свързва небето със земята и свежда небето до земята—Бит. 28:12-17; Йн. 1:51.
 - в. Понеже днес нашият дух е мястото на Божието жилище, сега той е небесната порта, където Христос е стълбата, която свързва нас, хората на земята, с небето, и свежда небето до нас.
 - г. Затова, когато се обръщаме към духа си, влизаме през небесната порта и се докосваме до престола на благодатта в небето чрез Христос като небесната стълба.
2. Престолът над ясения като кристал небосвод показва, че винаги, когато имаме ясно небе в християнския си живот и в църковния си живот, се намираме под управлението на престола; властта в църквата е престолът над ясното небе.
 3. Престолът е необходим не само за Божието царуване над нас, но и за да може Бог да извърши вечната Си цел; ако в духовния си живот имаме престола, Бог не само ще може да ни управлява, но и ще изпълни целта Си в нас, с нас и чрез нас—Римл. 5:17, 21; вж. Мт. 28:18-20.
 4. Престолът изглежда като сапфир; сапфирът, който е син на цвят, символизира небесната обстановка, състояние и атмосфера на Христовото управляващо присъствие—Изд. 24:10.

IV. В 1-ва глава от книгата на пророк Езекиил се разкрива, че Седящият на престола изглежда като човек, но също така има външния вид на Господната слава; това показва, че Седящият на престола е Бог и човек; това е Исус Христос, Богочовекът, сливането на Бога и човека—стих. 26, 28:

- А. Исус Христос бе съвършеният Бог, Който се въплъти, за да стане човек; притежавайки човешка природа, Той живя, умря, възкръсна и се възнесе като човек и сега, седейки на престола, Той продължава да бъде Човешкият Син—Йн. 1:1, 14; 6:62; Деян. 7:56, 59-60.
- Б. Това означава, че от възнесението на Господ Исус на престола вече седи човек; в хилядолетието и в новото небе и новата земя на престола завинаги ще седи човек—Мт. 19:28; Откр. 22:1, 3.
- В. Тайнственото намерение на Бога в Неговото взаимоотношение с човека е да слее Себе Си с човека, така че да стане като човека и да направи човека като Себе Си по живот, природа и изражение, но не и в Божеството; човекът беше създаден по Божия образ, за да изразява Бога и да управлява за Бога—Бит. 1:26-28; вж. Ис. 14:12-14:
 1. Седящият на престола и четирите живи същества са подобни на човек, което показва, че четирите живи същества на земята са изражение на Седящия на престола; това изражение е явяването на Бога в човешка природа—Езек. 1:5; 1 Тим. 3:15-16.
 2. Бог на небесата иска да спечели човека на земята за Свое изражение и затова вработва Себе Си в човека; освен това Бог възнамерява да работи над човека, за да може човекът да седне на престола—Еф. 3:16-21; Откр. 3:21; 5:10; 20:4; 22:5; Мт. 19:28.
 3. Бидейки Първопроходецът, Предтечата, Господ Исус проправи пътя за влизане в славата и седна на престола, и сега ние, Неговите много братя, Го следваме в този път—Евр. 2:6-12; Откр. 3:21; 22:5.

V. В 1-ва глава от книгата на пророк Езекиил се казва, че външността на седящия на престола човек има два аспекта: от кръста Си нагоре Той изглежда като електриум, а от кръста Си надолу – като огън—27-ми стих:

- А. Електриумът е блестящ метал, самородна сплав от злато и сребро; златото символизира Божията природа, а среброто символизира изкуплението; следователно електриумът, състоящ се от злато и сребро, символизира Бога-Агне, изкупващия Бог—4-ти стих.

- Б. Горната част на човека, от кръста до главата, е свързана с чувства, с усещания, и символизира неговата природа и нрав; съгласно Своята природа и нрав седящият на престола Господ Исус изглежда като електриум, символизиращ изкупващия Бог.
- В. Долната част на човешкото тяло е за движение; подобие на огън от кръста надолу символизира външния вид на Господа в Неговото движение с Божията изгаряща и осветяваща сила.
- Г. Когато Господ идва при нас, Той идва като огън, за да просветлява, да изследва и да гори; след това чрез огъня Той се превръща в блестящ електриум за нас и ние се изпълваме със сияещото изражение на изкупващия Бог.
- Д. След като Господ, в качеството Си на пояждащ огън, изгори всички отрицателни неща в нас (Евр. 12:29), в нас ще остане само електриумът, изкупващият Бог.

VI. В 1-ва глава от книгата на пророк Езекиил виждаме дъга като сияние около седящия на престола човек; тя символизира великолепието и славата около седящия на престола Господ—28-ми стих; Откр. 4:3:

- А. По времето на Ной дъгата в облака беше знак за това, че Бог е верен да пази завета Си, сключен с човека и с всички живи същества, и показваше, че Той никога повече няма да унищожи човечеството чрез потоп—Бит. 9:13.
- Б. Може да се каже, че дъгата е образувана от три основни цвята – червено, жълто и синьо: червеното е цветът на огъня и символизира Божията святост; жълтото е цветът на електриума и символизира Божията слава; а синьото е цветът на сапфирения престол и символизира Божията праведност—Пс. 89:14:
 - 1. Божията праведност, святост и слава са трите божествени качества, които отделят грешниците от Бога—Бит. 3:24.
 - 2. Но Христос дойде, умря на кръста, за да удовлетвори изискванията на Божията праведност, святост и слава, и възкръсна, и сега е наша праведност, святост и слава—1 Кор. 1:30.
 - 3. Понеже сега ние, вярващите, сме в Христос, от Божия гледна точка ние имаме Христовата външност като праведност, святост и слава; това е външният вид на дъгата, която свидетелства, че Бог е верен да пощади и да спаси нас, падналите, от Своя съд над грешниците.
 - 4. В Новия Ерусалим, чиито основи изглеждат като дъга (Откр. 21:19-20), ние, съвкупността на спасените, ще бъдем една дъга, която отразява яркостта на Божията праведност, святост и слава и завинаги свидетелства, че Бог е праведен и верен.
 - 5. Както се вижда в 1-ва глава от книгата на пророк Езекиил, в своя завършен вид християнският живот и църковният живот ще изглеждат като дъга; тогава ще се изпълни Божият вечен план.